

080713 Åttonde söndagen efter Trefaldighet Claes Strömqvist

I veckan kunde vi läsa om fyndet av en stentavla med text på, från biblisk tid strax före Jesus. Man kallar den en dödahavsrule i sten. Där står bl. a att Messias skall uppstå på tredje dagen. Som vanligt i sådana här sammanhang, dyker det upp en expert som vill påstå att det här rubbar den unika kristna tron på Jesu uppståndelse

Påskens omtumlande händelse kom visserligen som en överraskning för alla inblandade, men Jesus hade själv förutsagt sin uppståndelse i början av vandringen upp till Jerusalem. Med den genomgång av GT som Han hade med Emmauslärjungarna på Påskdagen, ville Han visa att Skrifterna förutsagt att Messias skall lida detta och så gå in i sin härlighet. Tidigare hade Han talat om Jonas tecken: ”Liksom Jonas var i den stora fiskens buk i tre dagar och tre nätter, så skall Människosonen vara i Jordens inre i tre dagar och tre nätter”. Vid korsandakten på Långfredagen läser vi hos profeten Hosea: ”Kom låt oss vända tillbaka till Herren! Han rev och han skall läka oss, han slog och han skall förbinda oss. Han ger oss liv efter två dagar, på den tredje reser han oss upp”. Alltså om det står om en uppståndelse på den här stenen, så bekräftar det innehållet i de heliga Skrifter som fanns före den.

Det chockerande redan för Jesu samtid var, om just Han skulle vara den utlovade Messias. För makthavarna och de religiösa förståsigpåarna var det en orimlighet. Det skulle ju betyda oerhörda konsekvenser för dem. Inför Messias hade de bara att ödmjukt böja sig och erkänna sitt beroende av honom. Och det hade man ingen som helst lust med, när det gällde denne Jesus från Nasaret. Han måste vara en bluff och en bedragare, bort med honom, korsfäst, korsfäst!

Våra dagars experter på teologiska och arkeologiska frågor har på det personliga planet att brottas med samme Jesus. Om han bara är ett namn från historien kan han behandlas som ett sådant. Om Han är den Uppståndne och Levande är han den Ofrånkomlige.

När det gäller naturvetenskapen i dag kan den varken bevisa eller motbevisa att det finns en Skapare bakom skapelsen. Den kan undersöka det som redan finns och hur det utvecklats. Men varför det finns är en trosfråga. Och här har kristen tro ett svar, som fyller hjärtat med glädje. Men det är klart att för den som skulle vilja tro, borde forskningsresultaten peka på en fantastisk Skapare, snarare än att allt är en naturens självskapelse. Även här gäller: om Gud är Gud, så är Han inte ett objekt, ungefär som en himlakropp i universum. Han är hela tillvarons subjekt. Det är i Honom vi lever, rör oss och är till. Den som också forskaren är totalberoende av. Det vill de flesta nog inte acceptera och dra de personliga konsekvenserna av.

Inför denne Jesus står vi alla, forskare och vi helt vanliga. Antingen är han inget att bry sig om, eller så den Levande Gudens Son. Antingen en som försvinner i ett historiskt dunkel, eller den Förste och den Siste, den som fått all makt i himlen och på jorden. Den som genom sin uppståndelse har knäckt döden och öppnat en väg till livets mål för alla oss andra.

Andlig klarsyn handlar det om i dag. Att se de två vägarna som Jesus talade om i Evangeliet. Vart bär det hän med våra liv? Det är vad saken gäller. Hur mycket vi än stretar emot för att hålla oss unga och friska,

så är ju den naturliga gången att livet här bara har ett slut. Vi kan kräva än det ena än det andra, men några försäkringar och garantier för att slippa det oundvikliga kan ingen mänsklig instans utfärda. Trots alla politiska, vetenskapliga och filosofiska idéer har ingen lyckats lösa problemet med det ofrånkomliga slutet.

Men nu står Jesus där mitt i livets ström. Han har en enastående lösning och visar på en ny väg till livet. I Johannesevangeliet säger han de sju viktiga ”Jag är” orden om sig själv. De som visar att Han är ett med den Gud som sa´ till Moses vid den brinnande busken: ”Jag är den jag är.” Dessa ”Jag är-ord” avslöjar alltså vem Jesus är och vad Han har att erbjuda oss alla som alternativ till den breda vägen. Ett av dessa handlar om porten/ dörren/ grinden och ett om vägen. I samband med att Han säger: ”Jag är den gode herden”, säger han också: ”Jag är porten. Den som går in genom mig skall bli räddad. Han skall gå in och han skall gå ut, och han skall finna bete”. Och om vägen: ”Jag är vägen, sanningen och livet, ingen kommer till fadern utom genom mig.”

Porten är öppen och vägen till livet är bruten. Han har själv gått den smala vägen över korset till uppståndelsen och livet. Han gick i fördärvet, men han gjorde det i vårt ställe. Det kostade Honom allt. Därför räcker det Han gjort för varenda en av oss. Särskilt för de minsta och de som upplever sin egen oförmåga och hopplöshet att finna den rätta vägen och de som bävar inför fördärvets realitet. Den smala vägen är inte smalare, än att Han går vid vars och ens sida, steg för steg.

Vad beror det på att så få finner den öppna porten och vägen till livet? Gör Han för dålig reklam för sig? Hörs Han inte i bruset? Står Hans anhängare i vägen och skymmer porten utan att själva gå in genom den? Tvekar man, därför att man ändå inte tror sig passa i Hans sällskap? Eller är det så, att den breda vägen är bekvämast? Är det inte säkrast att hålla sig till flertalet?

Frågan riktas till slut mot mig själv. Var befinner jag mig? Ser Jag Herren Jesus där Han står och öppnar för mig? Hör jag Hans levande röst i Ordet? Går jag själv? Eller är jag mer intresserad av på vilken väg andra kan tänkas färdas?

Den som söker, han finner och för den som bultar skall dörren öppnas, säger Jesus i bergspredikan, strax före vår text. Alla andra må komma rätt, men skall jag göra det finns bara den här möjligheten. Den som redan tidigt gavs mig, när jag i dopet togs ur fördärvets sammanhang och uppstod med Kristus till det nya livet. Han som här förnyar det vid den rastplats, som den heliga måltiden är.

Här är himmelens port. Det finns en väg till himmelen. Den börjar här, den börjar nu.

Det avgörande är det som Petrus i andlig klarsyn bekände om Jesus: ”Du är Messias, den Levande Gudens Son.” Och det han fick i sin tur fick höra av Jesus: Det där har du inte kommit på själv och inte heller någon annan av kött och blod, utan min fader i himlen har uppenbarat det för dig. Jag säger dig att Du är Petrus, Klippan, och på den klippan skall jag bygga min kyrka och dödsrikets portar skall aldrig få makt över den.

Amen